

بررسی نقش تغذیه و آبیاری بر کنترل ترک خودگی و ریزش میوه پرتقال واشنگتن ناول در استان فارس

محمد سعید تدین^۱

^۱ استادیار بخش تحقیقات خاک و آب مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس استان فارس، شهرستان زرقان بلوار شهید بخشند، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس، بخش تحقیقات خاک و آب

مقدمه

ترک خودگی میوه مركبات بر روی درختان پرتفال والنسیا، واشنگتن ناول و هاملین دیده می شود، منشأ این عارضه فیزیولوژیکی ناشناخته بوده و اغلب مربوط به جذب آب و ضخامت پوست میوه می باشد^[۴]. استرس خشکی و پس از آن بارندگی و نیز سرمای زودرس در زمان رسیدن میوه به دلیل کاهش تقسیم سلولی بویژه در سطح پوست میوه هم‌زمان با افزایش حجم میوه می تواند عامل ترک خودگی پوست میوه باشد. آبیاری صحیح و تغذیه مناسب بویژه در دوره های خشک، ریزش و ترک خودگی میوه را کاهش می دهد^[۱]. این نارسايی در اواسط و اوخر بلوغ میوه در گونه ها و ارقام مركبات ظاهر می شود و به شدت کیفیت و بازار پسندی میوه ها را تحت تأثیر قرار می دهد. ترک خودگی در سه مرحله نمو اولیه میوه و جذب سریع آب توسط بافت گوشت مرحله اولیه رنگ پذیری پوست (تفییر به رنگ زرد) و مرحله سوم بلوغ میوه رخ می دهد. تعداد کیسه های آب میوه در هر فاق^{۱۳} میوه پرتفال واشنگتن ناول (بیش از ۱۰۰۰۰) بوده که ۳ تا ۵ برابر بیشتر از سایر گونه های مركبات می باشد و هرچقدر این تعداد بیشتر باشد میوه بع دلیل جذب سریع آب^{۱۴} توسط این کیسه ها، مستعدتر برای ترک خوردن می باشد. چگالی مخصوص بالاتر میوه (۰/۹۶ در پرتفال ناول) باعث ترک خوردن آسان تر میوه می شود. ضخامت پوست میوه پرتفال واشنگتن ناول در نزدیک محل اتصال به دم میوه ضخیم و در محل ناف نازک می باشد، ترک خودگی به طور معمول ار محل ناف میوه به سمت پایین رخ می دهد. پوست نازک و آسیب دیده با قابلیت انعطاف پایین، حساس تر بوده و هرگونه استرس به درخت منجر به افزایش ترک خودگی و ریزش میوه می شود. در شرایط دما و رطوبت زیاد ترک خودگی نوع اول بیشتر رخ داد^[۴]. هیچگونه ارتباطی بین ترک خودگی میوه و مواجه شدن با نور مستقیم خورشید در طول میوه دهی بر روی درختان مشاهده نشد^[۲]. تغییرات دما، رطوبت هوا و خاک و تغییر سطح کود نیتروژنه و یا اثر متقابل این فاکتورها منجر به افزایش و یا کاهش میزان ترک خودگی و ریزش میوه می شود و معمولاً پس از یک دوره دمای بالا و وزش باد آبیاری سنگین موجب افزایش درصد ترک خودگی و ریزش میوه می شود^[۳]. خاکهای شنی با قابلیت نگهداری رطوبت پایین و حاصلخیزی پایین، از حساسیت بالاتری نسبت به ترک خودگی میوه برخوردارند. افزایش رطوبت خاک قبل از تنش خشکی در شرایط آب و هوای گرم و وزش باد و کاهش میزان آبیاری به همراه تقسیط بیشتر کودهای محلول و استفاده از کوهای کندرها می تواند زیان ناشی از ترک خودگی را تا حدود زیاد کاهش دهد^[۵]. در این آزمایش سعی شد تا با کنترل زمان و مقدار آبیاری در زمان خطر وقوع خشکی و سرما در منطقه و افزایش تقسیط مصرف کود اوره این عارضه را کاهش داد.

مواد و روشها

آزمایش به صورت پایلوت در چند باغ در منطقه شهرستان کازرون با سیستم آبیاری قطره‌ای انجام شد. فاکتورهای آزمایشی شامل تقسیط ۲(U₂)، ۳(U₃) و ۶(U₆) مرحله مقدار توصیه شده کود نیتروژنه از منبه اوره با فاصله زمانی ۳،

¹³ - Juice vesicles per segment

¹⁴ - Rapid water imbibitions

۱/۵ و ۱ماه از شروع فصل رشد و افزایش آبیاری به میزان ۲۰ درصد بیش از حد توصیه شده (۷۰ درصد تبخیر از تشکت تبخیر کلاس A) قبل از خطر بروز خشکی و سرما و کاهش ۲۰ درصدی میزان آبیاری کمتر از حد توصیه شده (حداکثر بمدت دو هفته)، پس از رفع تنش‌های یاد شده_(E1) و عدم تغییر رژیم آبیاری_(E0) بود. صفات مورد اندازه‌گیری شامل درصد ریزش و ترک خوردن میوه در سه مرحله ۱- نمو سریع میوه و جذب سریع آب توسط بافت گوشت میوه_(I) - ۲- مراحل اولیه رنگ پذیری پوست (تغییر رنگ به زرد)_(II) - ۳- مراحل پایانی بلوغ میوه_(III) بر روی شاخه‌های انتخابی در چهار طرف درخت بود.

نتایج و بحث

نتایج آزمایش نشان دهنده کاهش معنی دار ریزش میوه تحت تأثیر تغییر رژیم آبیاری با توجه به خطر بروز تنفس خشکی در مراحل رشد و خطر سرما در اواخر مرحله نمو میوه بود که به ترتیب در طی سه مرحله ریزش مورد اندازه گیری به میزان $1/34$ ، $3/63$ و $5/62$ درصد و میزان ترک خورده گی پوست میوه در هر سه مرحله فوق به ترتیب به میزان $8/47$ ، $8/60$ و $8/59$ درصد نسبت به شاهد کاهش نشان داد. به طور میانگین اثر تغییر رژیم آبیاری بر کاهش ریزش و ترک خورده گی میوه به ترتیب به میزان $2/46$ و $5/55$ درصد نسبت به شاهد بود. درصد ریزش و ترک خورده گی پوست میوه با افزایش تعداد دفعات تقسیط کود اوره کاهش یافت به گونه ای که کمترین میزان معنی دار ریزش و ترک خورده گی میوه در زمان برداشت مربوط به تیمار ۶ بار تقسیط کود اوره بود (جدول ۱). اثر متقابل تغییر رژیم آبیاری و افزایش تقسیط کود اوره به ۶ مرحله (E_6U_1) موجب کاهش ترک خورده گی پوست میوه به ترتیب به میزان $2/31$ ، $2/39$ و $4/48$ درصد و نیز آن به ترتیب به میزان $3/47$ ، $8/19$ و $4/5$ صد نسبت به شاهد (E_7U_2) شد.

جدول ۱- اثر متقابل فاکتورهای آزمایشی بر درصد ریزش و ترک خودگی میوه پرقال و اشتگن ناول در سه مرحله نمونه برداری

* اختلاف در سطح پنج درصد آماری معنی دار ** اختلاف در سطح یک درصد آماری معنی دار

شکل ۱- ترک خوردگی پوست پتقاول و اشنگتر ناوای در مرحله II و مرحله III نمود میوه

منابع

- [1]. Chikaizumi, S. 2007. Studies on Causal Factors and Preventive Measures of Rind Disorders in Citrus Fruits. University of California. Agriculture and Natural Resources, <http://anrcatalog.ucdavis.edu>.
 - [2]. G.C. Wright and M. Pena1. 2006. Foliar applications of Low-Biuret Urea and Potassium Phosphite to Navel Orange trees. Hort Sci. 47: 48-59.
 - [3]. M. Lu Arpaia and L.J. Lund. 2006. Nitrogen Management in Citrus under Low-Volume Irrigation. Dept. of Botany & Plant Science, UC Riverside.
 - [4]. Navel orange split. 2001. Available on line at <http://anrcatalog.ucdavis.edu./pdf/8038.pdf>.
 - [5]. Platt, R.G. 2001. Split in navel oranges. University of California Agricultural extension, ANR Associate Editors for Environment Horticulture